

عنوان مقاله:

بررسی برخی ژنوتیپ های سویا (Glycine max) تحت تنش شوری

محل انتشار:

پژوهشنامه اصلاح گیاهان زراعی، دوره 8، شماره 18 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سمیه کامروا

نادعلی بابائیان جلودار

نادعلی باقری

خلاصه مقاله:

شوری یکی از مهم‌ترین تنش‌های محیطی است که تولید محصولات زراعی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. شناسایی گیاهان مقاوم به شوری از جمله سویا، که یکی از گیاهان مهم روغنی محسوب می‌شود، از اهمیت زیادی برخوردار است. بدین منظور آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل شوری در ۴ سطح (۳، ۵، ۶ و ۸ دسی زیمنس بر متر) به صورت محلول کلرید سدیم و تعداد ۸ ژنوتیپ بود. نتایج نشان داد، اثر ژنوتیپ برای تمامی صفات مورد مطالعه و اثر شوری و اثر متقابل ژنوتیپ و شوری برای تمامی صفات به جز صفت تعداد گره در ساقه معنی دار شد. با افزایش میزان شوری کاهش معنی‌داری در اغلب صفات مشاهده شد. نتایج به دست آمده موید این نکته است که در شرایط تنش شوری رشد گیاه محدود می‌شود، به طوری که در تیمار صفر (شاهد) مقدار محصول تولید شده حداکثر و در شوری ۸ دسی-زیمنس بر متر کمترین مقدار محصول به دست آمد. طبق داده‌های حاصل از آنالیز صفات رقم Hill GE متحمل‌ترین رقم به تنش شوری و ارقام Ford و D-۲۴۰-۰۳۲ حساس هستند.

کلمات کلیدی:

Morphological traits, Salinity, Seed yield, Soybean شوری، سویا، صفات مورفولوژیک، عملکرد دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1284875>

